

"Nachtkus Proust"

'Hij maakt er wel een potje van, zeg!' vond Arie, die zijn opname apparaat dicht bij de snel en hortend pratende Rodney op de tafel had geplaatst. 'Alles gooit hij door elkaar – een hotchpotch potpourri mengelmoesje van indrukken, althans, zijn perverse interpretaties daarvan. Alles wat hij vandaag heeft meegemaakt verhaspelt hij: de erotische madeleine cakejes, de gesprekken over Prousts neurotische verlangen naar zijn moeder, de porno beelden die we zojuist zagen van zogenaamde incestueuze moeders en zonen... Volgens Rodney is die *goodnight kiss* die de jonge Marcel van zijn moeder verlangt niets anders dan een metafoor, een codewoord voor... eh... een nachtelijk cunnilingus-gebeuren. Een slaapmutsje, een befje voor het slapen gaan. Daar wordt die gestreste jongen rustig van. Tenminste, dat maakt Rodney ervan, als ik hem zo hoor.'

'Hij heeft er niets van begrepen – niets!' zei ook de leraar Frans hoofdschuddend.

'Zou er wat raars, wat te sterks, in die egg flip van Dave hebben gezeten dat hij daar nu zo raar en opgewonden van praat?' vroeg Marianne zich hardop af.

'Een afrodisiacum? Ginseng of Spaanse vlieg?' suggereerde Karel.

'Alcohol, dat is wel zeker, dat kon ik proeven. Maar dat beschouw ik niet als lustopwekkend middel,' meende Arie.

'Jij klutst alles door elkaar,' riep Nico de Aussie toe. 'Net als in zo'n egg flip van Dave, allerlei ingrediënten door elkaar gehutseld. Dave heeft je zeker *the mother of all egg flips* voorgezet, dat moet wel. *Here, let's start at the beginning.*' En hij las hardop voor wat hij zojuist op Wikipedia had gevonden:

Proust begins his novel with the statement, "For a long time I used to go to bed early." This leads to lengthy discussion of his anxiety at leaving his mother at night and his attempts to force her to come and kiss him goodnight, even on nights when the family has company, culminating in a spectacular success, when his father suggests that his mother stay the night with him after he has waylaid her in the hall when she is going to bed.

Rodney hield echter vol dat die *goodnight kiss* in werkelijkheid een seksuele daad was – cunnilingus of coïtus. Of allebeide. Met medeweten en goedkeuren van de vader natuurlijk. Maar dat mocht in de tijd van Proust niet als zodanig beschreven worden in de roman. Nu was dat anders. In boeken, in stripverhalen, in filmpjes op het internet, overal kon je bewijzen van zulke moeder-zoon relaties tegenkomen.

'Volgens mij moet iemand hem naar zijn kamer slepen. Karel?'

'Nog even,' zei Arie, 'ik ben nog aan het opnemen. 'Dit is veel te leuk, dit wordt morgen een interessant onderwerp van gesprek.'

'Vergeet niet dat Rodney nooit een moeder heeft gekend en misschien daardoor een wat vertekend beeld heeft van moeders,' zei Jolien voorzichtig. 'Vooral na het zien van die beruchte Japanse pornofilmpjes over moeders en zonen. Hoe liefelijk het daarin ook moge toegaan, je houdt er wel een heel afwijkend idee van wat het moederschap inhoudt aan over.'

Rodney ging onverdroten door, koortsachtig, met ogen als kooltjes bij een kampvuur. Over hoe hij het verhaal van *De kant van Swann* getekend door Yuki zou willen hebben. Of ge-YouTube-filmd. De puber Marcel, een nerveus moederskindje, een *motherfucker* in de meest letterlijke zin, kon 's avonds niet slapen als niet zijn jonge aantrekkelijke moeder aan zijn wensen toegaf en naar zijn kamer kwam om hem haar

madeleine aan te bieden, als ware het een hostie...

Warrige Wanda hoorde het met verbazing aan en riep: 'Nou, hier zakt mijn broek... o nee... dat kan ik beter niet zeggen... ik val van mijn stoel van...'

'Van verwarring?' vroeg Karel droogjes. Hij verklaarde zich bereid een bladzijde te schrijven naar aanleiding van Rodney's relaas. Het zou kunnen dienen als een proloog, zogenaamd geschreven door Marcel Proust, bedoeld voor toekomstige herdrukken van dat meesterwerk, *De kant van Swann*:

Proloog

Ik, Marcel, durf het nu, in deze 21ste eeuw wel toe te geven: dat smachtend verlangen naar de nachtkus van mijn moeder en de madeleine-episode beschreven in mijn autobiografische roman die op mijn 20ste eeuwse lezers als iets overdrevens en onnatuurlijks over kwamen, waren in werkelijkheid gebeurtenissen van een geheel andere aard. Wat zich afspeelde tussen mijn moeder en mij kon ik toen alleen op een versluierde manier weergeven. De werkelijkheid was anders – niets is immers wat het lijkt! Mijn moeder en ik hadden een seksuele relatie, vergelijkbaar met (zoeken op Google): *23 questions and answers with a man who had a relationship...* iets wat honderd jaar geleden als grotesk zou worden beschouwd maar gelukkig heden ten dage als de gewoonste zaak van de wereld geldt. Wat in moderne gezinnen gebeurt weten we: moeders nemen het op zich hun puberzonen te troosten als dat nodig is en wegwijs te maken in de lichamelijke liefde. Dit behoort tot hun verzorgende en opvoedende taken. Het verschijnsel is uitvoerig geïllustreerd in Japanse filmpjes die te vinden zijn op internet.